

Publicerad 2010-12-27 20:34 av anits
när det kom ett brev som jag inte väntat mig

TANKAR OM LIVET

det lyser så vackert i fönstren runt om
jag ser ut i kvällen känner mig ensam

varför det blivit så är kanske mitt eget
fel men jag orkar inte lyssna till skvaller
och prat om sjukdomar

det är visst det enda som det pratas om
numera att höra någon prata illa om någon
jag inte känner gör ont i mig

jag orkar inte lyssna till sånt människor
som pratar bakom ryggen på den som
är med och kan försvara sig

då sitter jag hellre ensam läser skriver
eller stickar men visst längtar jag som
många andra efter vänskap kärlek och
närhet

men inte till vilket pris som helst tänker
på dig ibland som gav mig en ring den
var vacker jag tog emot den tänkte inte
mer på det

förrän du ringde var nästan arg undrade
vad jag varit jag hade vart ute på ett
möte du var så arg jag skulle ha talat
om det för dig

det du sen sa fick mig att backa du gav
mig ringen för att veta var du hade mig
efter det har jag inte träffat dig inte pratat
med dig

men jag skrev brev inte ett utan tre
innan du förstod att jag har ett eget
liv som jag vill leva inte att någon ska

bestämma vad jag ska göra och inte
göra

men själv var du ute på än det ena och
än det andra det var skillnad så du men
jag såg ingen skillnad

det finns ingen människa man eller kvinna
som äger den andra det var så jag kände
att du ville äga mig

jag är glad att jag upptäckte vem du var
och hur du kände att vilja äga en annan
människa det kan ingen göra man äger
heller inte sina barn dom får man låna en
stund en stund av deras liv

anits 27 december 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten